

detta förslag. Men pluraliteten af er commission var af den tanka: at det bör förkastas, emedan den förlust vi lidit, enligt allt hvad man hittills kunnat finna, ej står i sammanhang med tilvarelsen af en complott. «Ministrarne sjelfve, tillade han, vore ej ense om nödvändigheten af en Special-lag. Äfven bland dem hade friheten funnit försvarare. Dock påstod Rivière, at Lagprojectet, med de nu föreslagna ändringarne, snarare skulle leda til skydd för personliga friheten, än til dess kränkande. »Vår Regering, sade han slutligen, behöfver, liksom alla möjliga Regeringar, en lysisk styrka, men framför allt, och om hon ej skall gå under, en stor moralisk kraft. Källan til den sednare är Fransmännens kärlek och aktning för Konungen och dess familj. Dessa känslor, som äro nödvändiga vilkor för Statens lif, stärkas genom Auctoriteten af stora exempel, som utbreder och fortplantar dem, och som tillika gör det goda lätt för de magthäfvande. — 15 talare (alla liberala) hafva låtit anteckna sig såsom de der vilja tala emot, och 12 såsom de der vilja tala för Lagprojectet. — Den 8 och 9 dennes har discussionen om detta lagproject blifvit fortsatt. Enligt Benj. Constants med 105 röster emot 32 antagne förslag, har Kammaren församlat sig i sina Bureauer för at öfverlägga om hans project til et förbättradt omröstningssätt. — Rayer Colard har blifvit nämnd til Ordförande i de Deputerades Utskott för Vallagen och kommer at afgifva dess yttrande. Commissionen skall, såsom man väntade, med 7 röster emot 2 hafva föreslagit lagprojectets förkastande. — Chateaubriand begynner nu at i Conservateur tala mildare om Decazes, och recommenderar fördragsamhet och moderation, emedan han ser, at motsatsen skulle beröfva hans parti all kraft. »Royalisterne,« säger han, »äro utan galla.« För öfrigt underrättar han allmänheten, at han i Pairesnes Kammare förklarar sig emot Censuren och frågar: »Skulle de exceptionslagar, förra Ministären föreslagit, kunna gagna den närvarande så mycket som man tänker? Vi önska det, men tro det icke. Censurerade Tidningar vore ingen hjälp för Ministrarne. Äfven de bästa Artiklar förlora sin credit, om de ej uttrycka en oberoende mening. Och huru vill Regeringen befria sig från ströskrifterne, som äro undantagna från Censuren, som äro lika korta, ja ofta kortare än dagbladen och som kunna öfversvämma Läs-sällskaperne, Caffehusen och Källarne?« Slutligen åberopar han Hertigens af Berry tanka och säger, at denne Prins väl hundrade gånger för honom yttrat sig til tryckfrihetens fördel. — Louvel förhördes den 9. Han tyckes vara erkänsam derför at man ej mer binder hans händer på ryg-

gen, yrkar en snar dom och smickrar sig at få se inrycket folk vid sin afrättning. — Huset Orleans synes nu vara nära thronföljden i Frankrike; för 100 år sedan, under Ludvig XV:s minderårighet, var det också ganska nära at komma på Thronen. — Mina har i Paris varit sjuk, men af händelserna i Spanien synes han hafva fått anledning at föregifva det sjukdomen ännu fortfore, för at fritt kunna afresa. En vän lade sig emedlertid i hans säng och spelade rolen af dödssjuk. — Från Nederländerland förmäles, at et Jägare-Regemente marcherat från Lille til Paris och ersättes genom Nord-Departementets Husarer; at Kongl. Gardets 3:dje Infanteri-Regemente, som låg i Garnison i Valenciennes och det 6:te, som var förlagdt i Lille, afgå til hufvudstaden och at andra Regimenten intaga deras ställen; at Eure- och Loire-Legionen drages til Havre, och at i allmänhet stora rörelser ske med trupper i Norra Frankrike.

Spanien. Från Madrid skrives under den 29 Febr. Man kan ej vänta sig at officielt erfara hvad som föregår i Spanien; men efter all anledning utbryter i detta ögonblick en vidsträckt Insurrectionsplan öfver hela riket. Saken blir med hvar dag klarare; och revolutionens förskräckliga bana öppnar sig för oss. Den 22 Febr. var Cadix ännu Konungen eller snarare sin Gouverneur troget. Riego skall hafva ankommit til Granada och derifrån ämnar begifva sig til Carthagen. Våra bekymmer i afseende på Galicien vore alltför grundade och Regeringen har utfärdat ordres om hämmande af den kring sig gripande insurrectionen. General-Capitenen Eguia har, vid underrättelsen om Riegos anmarch emot Granada, afrest derifrån och medtagit 200 statsfångar. — Från Irun skrives under d. 1 Mars, at Constitutionen är proclamerad i hela Galicien; at Audiencien flyktat; at bestörtning och glädje omvexla; at Mina, som förr, är öfverallt och ingenstädes; at hans Corps ökas; at upresningen utbreder sig längs efter hela Cantabriska kusten; at äfven i Valencia skall vara oroligt; at Mina bemäktigat sig Vapenfabrikerne i Ayvar och Orbazeita; och at Vice-Konungen inneslutit sig i Pampelona och Areizaga i St. Sebastian. — Vidare från Bayonne af d. 2 dennes; at Here detachementet Kongl. trupper ankommit til Irun och at flere poster blifvit upställda på venstra stranden af Bidassoa för at bevaka gränsen; at Ståthållaren i Pampelona utsändt 200 man för at genomsöka Bastans dal, der Mina vist sig; at Franska posterna vid St. Jean de Luz blifvit fördubblade, hvilket likväl ej kunnat hindra många Spanska Officerare at från Frankrike inkomma i Spanien; at en upresning d. 20 och 21 Febr. utbrutit i Ferrol och Coranna

och at en Junta bildat sig på förra stället; at Porliers Enka blef uttagen ur et kloster nära Corunna och sedan klostret blifvit upbrändt, i triumph införd i Staden; at troppar och invånare vändt sig mot Sant Jago, och at de personer, som bidragit til Porliers arrestering blifvit misshandlade; at, enligt underrättelse från Cadiz, hela Regimentet Soria öfvergått derifrån til Isla de Leon. — Från Bayonne förnäles ytterligare under d. 3: Händelserne i Castilien hafva i Madrid gifvit anledning til Castilianska Rådets hastiga sammankallande och til flera olika förslag at rädda Monarkien. Det bekräftar sig at blod flutit i Corunna; den Brigadeer, som arresterade Porlier, skall vara huggen i stycken. Mina organiserar sin Corps; för hans skull har hufvudquarteret i provinsen Guipuscoa blifvit flyttadt från Tolosa til S. Sebastian. — Under d. 4 skrives: I Andalusien göra Insurrectionerne beständigt framsteg. Algesiras, Tausa, Xeres och Malaga äro i deras händer. I Ferrol och Corunna har Constitutionen blifvit proclamerad. Porliers lik har blifvit upgräfvit och högtidligen jordsfästadt. En gammal President för Cortes står i spetsen för Insurrectionen. I Santander proclamerades Constitutionen den 29 Febr. Mina och Echeveria hafva 48 timmar dröjt i Brienz; Den förre står redan i spetsen för 2000 man och har bemäktigat sig Kanongjuteriet i Aizabal, 4 timmars väg från St Jean Pied de Port. Likasom förra gången har han inrättat Tullar. Vice-Konungen i Pampelona sätter sig i så godt försvarstillstånd som han förmår. Man talar om oroligheter i Catalonien och menar, at en Insurrection öfver hela Spanien vore förberedd til d. 1 dennes; hvarigenom den $1\frac{1}{2}$ månad långa overkamheten på Isla de Leon låter förklara sig. Rådet i Madrid har med flesta rösterna förklarad, at Konungen ej bör göra några concessioner, at Hans Maj:t på intet sätt bör gifva efter. Några ville at man skulle begära 40,000 man Franska hjälptruppar; men mot en sådan inblandning af en främmande magt förklarade sig en Ledamot eftertryckligen och vann Konungens bifall. — En Tidning från Bordeaux af d. 6 dennes säger: »en trovärdig person, som d. 29 Febr. afrest från Madrid, berättar at bestörtningen der var allmän. Flere städer i Gallicien hade följt Corunnas exempel. Generalerne Balasteros och Giron hafva vägrat at taga befälet öfver Freyres armé.» (För öfrigt bekräftas en del af de förut meddelade underrättelser.) Andra Franska Tidningar innehålla: at General-Capitenen i Arragonien med posthästar

afrest til Madrid för at underrätta Konungen om den hotande sinnesstämningen i Sarogossa; at Castanos från Catalonien underrättat, at han ej längre kan svara för denna provins's trohet; at, i Konungariket Valencia, en f. d. Guelleras-Chef samlar manskap; at Elio fallit i onåd, emedan han rådt Konungen at lemna Madrid; at Infanten D. Francisco varit arresterad i 24 timmar äfven för et råd; at flere Grander bedt Konungen sammankalla Cortes; at det synes som Regeringen ämnade föreslå en Constitution eller rådslå om en modification om den, Insurgenterna antagit; at Odonnels truppars dåliga beskaffenhet hindrar honom at följa Riego o. s. v.

England. Drottningen har ankommit til Rom och bebor Lucien Bonapartes palats. Hon har hvarken fått hedersvakt, eller besök af Hannoveriska Ministern eller Engelska General-Consuln.

The Times påstår, at Ministrarne så hastigt upplöst Parlamentet, emedan de ämnade begära en half millions tilökning i civil listan (hvilken, såsom bekant är, vid en Konungs uppstigande på thronen, fastställes för hela hans regering); men det gamla Parlamentet fans ej benäget at gå in på förslaget. Tierny hade sagt, at den enda förändring i civil-listan, som kunde ske, vore en minskning. Castlereaghs missnöje med denna tanke hade redan väckt förundran och upmärksamhet; men at en förhöjning kunde komma i fråga, det föll ingen in. Yppandet af en sådan plan under parlamentvalen torde ännu i rättan tid hafva inflytande på de väljande. — Orsaken til oroligheterna i Irland är den orimligt höga skatt, hvarmed godsherrarne betunga sina länbönder. Detta, likasom fruktan för de missnöjdes magt, har på några ställen blifvit erkänt genom landskattens nedsättande. At de Irländska oroligheterna skulle hafva någon gemenskap med radicalernas läror i England, synes icke troligt.

Vid voteringens slut d. 10 dennes stod rösternas antal för City sålunda: Wilson 2207, Curtis 2064, Wood 2062, Brydges 1803, Thorp 1584, Waithman 1550; för Westminster: Burdet 630, Hobhouse 580, Lamb 317. Valet för Southwark slutades, emedan Turton afsade sig sina anspråk.

America. Den hastighet, hvarmed Bolivar röper sig åt alla håll, är förvånande. Julaiton lemnade han Angustura, för at lägga sista handen vid sitt verk. Independenterna genomströfva Nya Grenada, för at förstöra de strödda kvarlesfvorna af Kungliga truppar. Det tros, at Morillo blott söker tillfälle at inskeppa sig och undkomma.

STOCKHOLMS COURJER.

Thorsdagen den 30 Mars.

Sine ira, studio et metu.

Tryckfriheten

(Forts. från N:o 25.)

B. Lyckliga folk, som nu styres, dömmes, undervisas af personer, hvilka äga ledighet nog, at ej blott läsa allmänna blad, utan ock sköta sina nöjen på mångahanda sätt, men dock äro så rädda om folkets tid, at de hellre vilja låta det supa up den, spela bort den, sofva hela vinteraftnarne, och göra, hvad det behagar för resten, arbeta med så dålig åkerbruks- och slöjde-redskap som helst, med et ord, förstöra sig genom lättja, oduglighet och laster, huru mycket det lyster, än någonsin falla på det orådet at vid lediga stunder uplysa sig om hvad som för menniskan och medborgaren är viktigast at veta! Jag för min del är icke ens i stånd at uptänka någon svårighet, som på allvar skulle kunna sägas möta det bruk af de lediga stunderna, hvarengom alla möjliga klasser af folket vore i stånd at inhämta all den allmänna och populära kunskap om fäderneslandets, ja om världens händelser, som fordras at veta, hvad man i allmänna värf bör önska, såsom nyttigt, och hvilka företag som kunna vara vådliga för frihet och allmän säkerhet.

A. Avisorna skola således styra verden och dana medborgare. Man ser, at avis-skrifvarnes yrke, efter eder plan,

skall blifva indrägtigt. Ni är säkert oväldig i denna del.

B. Avisorna hafva redan länge styrt verden. De komma blott at styra på et annat sätt, när de verka icke blott på et privilegieradt urval af folket, som har hopens öde i sina händer, utan på sjelfva denna hop, som genom sin bildning gör sig fri från förmynderskapet, kontrollerar omedelbart dem, som styra, och betraktar sig sjelf såsom sitt eget ändamål och den största intressenten i det samfund, der den förut blifvit behandlad såsom medel för vissa stora ändamål. Opinionsen regerar verden, allt sedan den blef opinion. Den har, likasom bildningen, börjat upifrån, sträckt sig först til ganska få, d. v. s. alltid til blott dem, som sjelfva tänka eller tro sig tänka, nedstigit gradvis til allt flere och mindre högt uppsatta, utvidgat sig efter hand och slutligen hunnit til omfattning af det ännu jemnförelsevis ganska inskränkta antal, som likväl redan vågar kalla sig *publiken*. Jag kan icke tvifla, at den progressift omkring sig gripande opinionsen skall immerfort vidga sitt område, til dess den innehar hela samhället och alla dess medlemmar. Då först skall tryckfriheten hafva gjort sin fulla verkan; och då skola samhälls-författningarne i sjelfva verket vara fria, ej blott väl utarbetade och i bokstafven väl afvägda, utan upfyllda af lif och verksamhet, invuxna i folkets vilja

och omöjliga at störta, innan folkets bildning tillika utrotas.

A. Gudomliga tryckfrihet! makalösa avisor! Jag börjar älska Er, om J kunnen göra så mycket godt. — Emedlertid, m. H., måste Ni naturligtvis vara en stor beundrare af Bell-Lancasterska läromethoden; ty den tyckes leda rakt til utvecklingen af edra planer; och denna method äger visserligen då en ganska stor politisk vikt.

B. Om Ni ej talar allvarsamt; så mycket värre. Ja, denna undervisningsmethod är tidehvarfvets högsta företråde, den stora uppfinning, som skall fullända Försynens plan med tankens väckta frihet. I denna frihet och detta lärosätt, som utbreder henne, ligga verktygen til den nya skapelse, som mennisko-samfundet skall undergå. Jag önskade at en annan gång kunna inleda Er i betraktelser öfver den nya rigtning, som allmänna upfostran måste få genom verkningarne af denna från himmelen nedstegna tanke, at människornas kunskaper låta sig meddelas utan möda och utan särskilda läromästare, at hela samhället kan bli en skola, der alla undervisa och alla undervisas, der man från barndomen vänjer sig vid det förra och hela lifvet igenom ej upphörer med det sednare, der lärostolarna, en gång besatta, framgent besätta sig sjellva, och bildningens källa blir oskuldsälderns renhet. Jag tycker mig se omsorgen om människornas förädling nu först anförtrodd åt de tjenare, som den eviga godheten valt, at hämta den omedelbart från sig. Barnen lemna skolorna med kärlek til kunskapen, hvars inhämtande ej varit en plåga, men deras högsta glädje. De skola i all sin lefnad icke försaka denna glädje; och vaxelundervisningen, fortsatt genom alla åldrar och stånd, skall i samhället blifva den innersta organismen, som genomtränger

och sammanhåller allt. — Men vi skulle komma för långt, om vi ville fördjupa oss i detta ämne, hvilket endast så vida har inflytande på det, hvaröfver vi företagit oss at nu språka, som det ingår i utsigterna för en högre bestämmelse af tryckfriheten, än den som hittills kunnat upnås.

A. Jag blir tankfull. Ni öppnar för min inbillning en ny verld. Jag ser ej mer samma människoslägte, som krälat och förtrampat hvarandra på denna jordens yta intil närvarande stund. Skulle vi väl möjligtvis vara bestämda til något annat? Skulle väl den verldarnes Styresman, som måste hafva funnit sig nöjd med oss, sådana vi hitintils varit, emedan Han annars kunnat skicka omskapelsen långt för detta, nu likväl hafva beslutit at skapa oss på nytt och göra denna jordytan til samlingsplats för et slägte af högre värde? Det parti, som hänger vid det gamla, måste icke hafva fattat dessa gyldne drömmar — och i sanning må man förlåta det. Tryggare är det at behålla verlden, sådan den finnes, än tro på en ny, som ännu ingen sett, och som af samma skäl, hvarmed dess tilvarelse bevisas, hade bordt finnas långt förr.

B. Jag är van at hoppas, ej at häda? Försynens plan omfattar evigheten. Jag ser ej den: men den minsta gnista af hopp uptänder mig til andakt för det gudomliga, som lofvar at uppenbara sig på jorden. Huru skulle jag då med liknödhet se hoppets hela strålande morgonrodnad? Må människoslägtet hafva, under så många årtusenden som helst, legat nedsunket i djuriskt elände; icke tilhör det oss at förklara det ohjelpigt, om Försynen likafullt finner det värdigt at uplyftas och hjälpas? Det nya, jag redan sett, bevisar, at något nytt kan finnas; och hvad vore jag, om jag icke

